

Uusi alku 15
(ei luettu kirkossa)

Kylväjä-vertauksen selitys

Mark 4:13-20

Edellä olemme kuulleet, kuinka Jeesus opetti kansaa. Mihin hän menikin, hän saarnasi ja opetti. Evankeliuminsa 4. luvussa Markus viimein antoi esimerkin siitä, miten ja mitä Jeesus kansalle saarnasi. Esimerkkinä toimi vertaus kylväjästä.

Sen kuulimme viime kerralla. Kävi ilmi, että Jeesuksen mukaan vain hänen lähipiirinsä, joka uskoi häneen mestarina, ymmärsi hänen kertomansa vertaukset. Heille Jumalan oli hänessä antanut ”valtakunnan salaisuuden”, avaimen hänen opetuksensa merkitykseen. Muut, pelkästä sensaation nälästä hänen ympärillään tungeksivat ihmiset, eivät sitä tajunneet. Heidän olisi pitänyt tulla hänen oppilaittensa joukkoon kuulemaan häntä, ottamaan hänet tosissaan.

Viime kerralla käsitelty teksti jäi siihen kohtaan, että Jeesus oli vetäytynyt opetuspäivän jälkeen yksinäisyyteen lepäämään. Siellä hän selitti vertauksensa opetuslapsilleen.

Ja hän sanoi heille: "Ette käsitä tätä vertausta; kuinka sitten voitte ymmärtää kaikki muut vertaukset? (Mark 4:13)

Tässä ”valtakunnan salaisuuden” omistajia moititaan siitä, etteivät he käsittäneet edes perustavinta vertauksista. Tämä saattaa tuntua ristiriitaiselta sen kanssa, että juuri edellä Jeesus on sanonut, että opetuslapsille on ”annettu valtakunnan salaisuus”. ”Ulkopuolella olevat”, ts. ne, jotka eivät kulu opetuslapsijoukkoon, he eivät ymmärrä, vaan opetus jää heille vertauskuvan kätkemäksi. Mutta opetuslapset ymmärtävät, koska heille on annettu valtakunnan salaisuus.

Oliko Jeesus siis sitä mieltä, että opetuslapset olivat oikeilla jäljillä? Vai oliko hän sitä mieltä, että he eivät käsittäneet mitään? Onko tässä ristiriitaa?

Markuksen evankeliumin kontekstissa ristiriitaa ei ole. Markuksen mukaan Jeesus kritisoi yleensäkin näitä ”valtakunnan salaisuuden huoneenhaltijoita” eli opetuslapsiaan ankarasti. Luvussa kahdeksan kuvataan tätä ankaraa kritiikkiä: ”Ettekö te käsitä ettekä ymmärrä? Onko teidän sydämenne paatunut? Silmät teillä on, ettekö näe? Ja korvat teillä on, ettekö kuule. ... Ettekö vielä ymmärrä.”

Juttu on ilmeisesti niin, että Jeesukselle olennaisinta oli, että ihminen oli tullut hänen opetuslapsekseen. Että ihminen oli vastannut hänen kutsuunsa ja lähtenyt seuraamaan Jeesusta, kuulemaan hänen opetustaan ja oppimaan häneltä. Nämä ihmiset hän oli ottanut omikseen. He olivat hänen ”sisäpiiriään”. He olivat hänen omiaan ja siksi heillä oli hänessä pelastus, valtakunnan salaisuus. Se oli tärkeintä.

Mutta näitä ”omiaan” hän sitten arvosteli ankarasti. Heidän olisi pitänyt myös ymmärryksellään ja uskollaan tajuta, kuka hän. Ottaa hänen sanansa vastaan, miettii sitä, antaa sen vaikuttaa itsessään. Kun he eivät sitä tehneet, kyse oli epäuskosta, käyttäytymisestä, joka ei sopinut yhteen sen kanssa, mitä heistä oli tullut: Messiaan seuraajia. Siksi hän tässä arvosteli ja ihmetteli: Teidänhän pitäisi Messiaan seuraajina ymmärtää! Miksi te ette ole sitä, mitä te sisimmältänne olette! Piristykää hyvät elvikset!

Ja sitten seurasi vertauksen selitys:

Kylväjä kylvää sanan. (Mark 4:14)

Kylvötyö siis tarkoittaa sanan saarnaamista. Mitä se ”sana” on?

”Sana” on Jumalan sanaa, Jumalan puhetta eli Jumalan itseilmoitusta. Sanassaan Jumala puhuu meille ja ilmaisee meille itsensä ja tahtonsa. Sanansa avulla hän toisaalta tuomitsee meidät synteinemme. Kun olemme tehneet väärin häntä ja lähimmäistämme vastaan, hänen sanansa paljastaa sen ja tekee puolustelumme tyhjäksi. Tarkoitus on, että kääntyisimme väärältä tieltämme ja hän saisi armahtaa meitä. Senkin hän tekee sanallaan. Niin kuin kirkossa synnintunnustuksen jälkeen kuulemme: ”Jeesus sanoo sinulle: ’ystäväni, sinun syntisi annetaan sinulle anteeksi.’ Hänen palvelijanaan julistan sinulle tämän synninpäästön Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen.”

Jumalan sanan varsinainen ilmentymä on Jeesus Kristus. Hän on Jumalan Sana, isolla alkukirjaimella kirjoitettu Sana. Hän on Jumalan itseilmoitus, jossa Isä muodatti sydämensä ja rakkautensa maailmaan, meidän kuultavaksemme ja tiedettäväksemme ja vastaanotettavaksemme.

Jumalan Sana ei siis loppujen lopuksi ole kirja, Raamattu. Vaan Jumalan Sana on persoona, Jeesus Kristus. Hänessä Jumala itse laskeutui ihmiseksi, meidän tasollemme, jotta me saisimme Jeesuksen persoonan kautta yhteyden Taivaalliseen Isäämme ja pääsisimme hänen lapsikseen.

Tämä johtuu siitä, että Jumalan Sana otti päälleen myös meidän syntimme ja sovitti ne. Ne eivät enää voi erottaa meitä Isästä ja hänen rakkaudestaan.

Toiseksi Jumalan sanaa on Raamattu. Sen Jumala on kirjoittanut pitkässä inhimillisessä prosessissa, joka alkoi Israelin Vanhan testamentin profetoista ja päättyi Jeesuksen apostoleihin ja heidän seuraajiinsa Uudessa testamentissa. Heidän kautta syntyneen kokonaisuuden, Raamatun, kautta Jumala on antanut oikean ja autenttisen version siitä, kuka Jeesus Kristus on. Siis: Raamattu on Jumalan sanaa (pienelle alkukirjaimella), koska kertoo meille Jumalan antaman version siitä, kuka Jumalan varsinainen Sana (isolla alkukirjaimella kirjoitettuna) on. Kuka Jeesus on, siitä Raamattu todistaa oikein.

Kolmas Jumalan sanan muoto on evankeliumin saarna. Siinä ihmiset tuovat Raamatun todistuksen Jeesuksesta tähän päivään. Jumalan sanaa tässä muodossa voivat olla esimerkiksi virret tai hengelliset laulut. Tai Raamattua selittävä hengellinen kirja. Tai kirkossa kuultava saarna. Tai tämä radio-ohjelma, jos se onnistuu oikein, sillä tavalla kuin Jumala haluaa. Sen edellytyksenä on, että me täällä Teuvo V. Riikosen kanssa emme puhu ainakaan kokonaan omiamme, vaan onnistumme tuomaan Markuksen evankeliumissa kuuluvan Jumalan puheen tähän päivään sillä tavalla, että kuulijat käsittävät sen avulla, kuka Jeesus on ja mitä hän on meidän hyväksemme tehnyt.

Lähinnä tätä viimeistä, suullista Jumalan sanan julistusta Jeesus tarkoitti, kun hän sanoi: Kylväjä kylvää sanan.

Hän itse teki tuota sanan kylvöä kaikkein parhaimmalla ja vaikuttavimmalla tavalla. Hänen suustaan lähteneet sanat olivat tosiaan Jumalan sanoja: olihan hän itse Jumalan Poika.

Mutta ylösnousemisensa jälkeen Jeesus valtuutti apostolit ja heidän seuraajansa myös puhumaan evankeliumia, Jumalan sanaa, todistusta hänestä: ”Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan

päällä. Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni.” Se voi tapahtua, kun ”kylväjä kylvää sanan.”

Jeesuksen antama selitys jatkuu seuraavasti:

Mitkä tien oheen putosivat, ovat ne, joihin sana kylvetään, mutta kun he sen kuulevat, niin saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan. (Mark 4:15)

Vertauksissa on aina epäjohdonmukaisuutta. Niinpä tässäkin siemenet tarkoittavat niitä, joihin sana kylvetään, vaikka toisaalta siemen on myös kylvetty sana. Nimittäin ne siemenet, jotka putosivat ”tien oheen”, kovalle maalle, kuvaavat ihmisiä, joihin sana ei satu.

Mitä silloin tapahtuu? – Ihminen ehkä pitää Jeesuksesta ja hänen tekemästään pelastustyöstä kertovaa sanomaa taikauskona. Tai ”kirkon konservatiivien” propagandana. Tai ”fundamentalismina”. Tai jostain muusta syystä ei ymmärrä Jeesusta koskevaa opetusta. Silloin ”saatana heti tulee ja ottaa pois heihin kylvetyn sanan.”

Aika rankkaa tekstiä. Mutta Jeesukselle täysin tyypillistä. Hänen mielestään me ihmiset olemme Jumalan ja saatanan välisen taistelun keskellä, oikeastaan sen aihe. Jumala yrittää Jeesuksen ja hänestä kertovan evankeliumin avulla temmata meitä uskoon, pois saatanan vaikutuspiiristä. Mutta siihen saatana ei millään tahdo suostua. Hän haluaa pitää ihmisiä vankeinaan ja orjinaan, pois Jumalaan uskomisesta ja Jumalan rakastamisesta. Siksi hän ei voi sallia sitä, että Jeesuksesta kertova sanoma saisi jäädä ihmisen sydämeen vaikuttamaan. Se pitää temmata pois mahdollisimman nopeasti.

Sillä saatana tietää, kuinka vaikuttavaa Jumalan sana on. Jos se saa vaikuttaa kunnolla edes vähää aikaa, se saa ihmisessä aikaan toivon saada maistaa sitä lisää. Se herättää uskon. Se on niin sulosta ja armollista, että se alkaa houkuttaa. Se tuo Jumalan armon saatanan vankien syötäväksi ja juotavaksi, elämäksi heidän nääntyneelle hengelleen. Se kertoo, että Jumalan on Pojassaan tullut heidän tasolleen ja vapauttanut heidät ristin kuolemallaan ja ylösnousemisellaan. Ja että tämä kaiken lisäksi on totta.

Mutta sitä saatana ei tahdo kenenkään kuulevan ja ymmärtävän. Siksi Jeesuksesta kertovaa sanomaa on pilkattava ja tehtävä se julkisuudessa naurettavaksi. Siksi mekin täällä studiossa olemme yleisen mielipiteen silmissä ”fundamentalisteja” ja vaikka mitä hirviöitä, jotka emme ymmärrä tieteellisestä teologiasta yhtään mitään, kun puhumme Jeesuksen evankeliumia.

Ja näin saatana saa hyvin monista ihmisistä otetuksi pois heihin kylvetyn sanan.

Ja mitkä kallioperälle kylvettiin, ovat niinkään ne, jotka, kun kuulevat sanan, heti ottavat sen ilolla vastaan, mutta heillä ei ole juurta itsessään, vaan he kestävät ainoastaan jonkun aikaa; kun sitten tulee ahdistus tai vaino sanan tähden, niin he kohta lankeavat pois. (Mark 4:16-17)

Kallioperä ja sille kylvetyt viljan siemenet edustavat ihmistyyppiä, joka syttyy helposti jollekin uudelle mutta myös helposti sammuu. Alkuinnostus lopahtaa. He eivät tajua, ettei sellainen riitä. Ei riitä, että nuoruuden innossa tulee seurakuntanuoriin rippikoulun jälkeen. Pitää ottaa sana syvällisesti todesta. Pitää antaa sen painua koko elämään, lukea Raamattua, meditoida sitä, opetella laulamaan virsiä sydämellä (vaikka lauluääntä ei hirveästi olisikaan), pitää opetella nauttimaan ehtoollista paitsi suulla, myös sydämellä, pitää opetella rukoilemaan joka aamu ja ilta niin, että se vaikuttaa.

Ihminen, joka tämän oppii, ei ehkä syty helposti, mutta hän syttyy syvältä. Hänellä on juurta, sillä hänen henkensä painuu vähitellen sanaan yhä syvemmin, kuin viljankorren juuri syvälle peltoon.

Sellaista ihmistä ei uskon osakseen saama ihmisten pilkka hätkäytä. Mutta jos juurta ei ole ja sana ei osaa ajan kanssa painua syvemmälle, ”niin kohta he lankeavat pois”.

Ja toisia ovat orjantappuroihin kylvetty; nämä ovat ne, jotka kuulevat sanan, mutta maailman huolet ja rikkauden viettelys ja muut himot pääsevät valtaan ja tukahuttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi. (Mark 4:18-19)

Kolmas ihmistyyppi, jossa kylvetty Jumalan sana ei vaikuta oikealla tavalla, on sellainen, jossa kaikki alkaa hyvin. Myöhemmin käy kuitenkin niin, että rikkakasvit tukahuttavat viljan.

Jeesus kuvaa kolme rikkakasvia, jotka voivat tukahuttaa sanan:

- 1) Maailman huolet. Tämä saarnaa meille väkevästi, että emme kristittyinä saa huolehtia väärällä tavalla. Emme siis saa surra sairautta tai työttömyyttä tai rahan puutetta tai auton ja pesukoneen hajoamista niin kovaa, että menetämme luottamuksen Taivaan Isään ja katkeroidumme. Jos niin käy, menetämme uskon ja samalla hengellisen elämän ja yhteyden Jumalaan. Kaikki elämän vastoinkäymiset on vietävä Taivaan Isälle, pyydetävä häntä auttamaan ja uskottava, että hän pitää meistä huolen, vaikka aivan muulta näyttäisikin.
- 2) Rikkauden viettelys. Tämä saarnaa meille väkevästi, että raha on uskon kannalta vaarallinen asia. Se kiehtoo ja ottaa helposti valtaansa niin, että Jumala ja Jeesus unohtuvat. Jos on alla Jaguar ja siinä mielettömän hienot stereot ja kotona odottaisi matkatoimiston kataloogi, josta voisi valita, että minnekä lähtisi vaimon ja tyttärien kahden kuukauden matkalle, jolla voisi pistää pari milssiä haisemaan, niin kyllä minultakin voisi jäädä sanan mietiskely ja rukoulu vähemmälle.
- 3) Kolmantena rikkakasvina on ”muut himot”. Se pitää varmaankin sisällään väärän seksuaalisen himon, ruuan himon, juomisen himon, väärän kunnianhimon jne. Jos ihminen sortuu niihin niin pahoin, ettei enää osaa pyytää lankeamisiaan anteeksi, se tuhoaa jumalasuhteen hyvinkin nopeasti.

Mitä sitten kuvaa se hyvä maa, joka vertauksen mukaan tuotti hyvin satoa?

Ja mitkä hyvään maahan kylvettiin, ovat ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmän, mikä kolmikymmen-, mikä kuusikymmen-, mikä satakertaisen." (Mark 4:20)

”Ne, jotka kuulevat sanan ja ottavat sen vastaan.” Ei heidän itse tarvitse pinnistellä. Vilja kasvaa itsestään. Siksi he myös kantavat satoa. Sana itse vaikuttaa heissä uskoa ja rakkauden tekoja; ehkä myös sitä, että he hyvillä teoillaan, esimerkillään ja uskollaan saavat muitakin vakuuttumaan siitä, että Jeesus on maailmaan luvattu Messias.

Nämä ihmiset välttävät sen, että saatana ottaisi heistä pois heihin kylvetyn sanan. He välttävät sen, että olisivat nopeasti syttyviä ja nopeasti sammuvia. He välttävät sen, että heissä ei olisi ”juurta” ja syvyyttä, johon Jumalan sana saa painua. He välttävät orjantappurat eli ”maailman huolet”,

”rikkauten viettelyksen” ja ”muut himot”. Heissäkin on varmasti taipumus ja mahdollisuudet siihen, että näin voisi heillekin käydä. Mutta Jumalan armon avulla he vahtivat itseään, ettei niin käy.

Jeesuksen kylväjä-vertaukselle antama selitys kehottaa muutoksen. Se sanoo meille, sanan kuulijoille: Tulkaa sellaisiksi kuin hyvä maa on. Ottakaa vaarin siitä, miten kuulette sanaa ja miten suhtaudutte siihen, kun olette sen ensi kerran uskoneet!